

Chrześcijanie ewangeliczni

Wyznanie Wiary

Preambuła

Chrześcijanie ewangeliczni zgromadzeni we wspólnocie biblijnej w Rokitnie Szlacheckim stanowią część Kościoła Powszechnego, Ciała, którego Głową jest Pan Jezus Chrystus (Efezjan 1,22-23). W łączności z braćmi i siostrami, którzy przed nami wyznawali swoją wiarę między innymi słowami Apostolskiego Symbolu Wiary, Wyznania Wiary Thomasa Helwysa z 1611 roku oraz Wykładu Wiary Ewangelicznej Jana Prochanowa z 1910 roku wyznajemy i wierzymy, że:

Artykuł 1

Pismo Święte jest przez Boga natchnione (2Tm 3,16), nieomyślne w całości (Prz 30,5), przystępne nawet dla ludzi prostych (Ps 119,130), żywe i skuteczne (Hbr 4,12), samowystarczalne (1 Kor 4,6), dlatego nie może być naruszone (J 10,35).

Artykuł 2

Jest jeden Bóg (Pwt 6,4) w osobach Ojca, Syna i Ducha Świętego (Mt 28,19).

Artykuł 3

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię (Rdz 1,1). Stworzył również człowieka na swój obraz, jako mężczyznę i kobietę (Rdz 1,27), a następnie z jednego wywiódł cały rodzaj ludzki (Dz 17,26).

Artykuł 4

Każdy człowiek zgrzeszył i został pozbawiony chwały Bożej (Rz 3,23).

Artykuł 5

Tak Bóg umiłował świat, że Syna swojego jednorodzonego dał, aby każdy kto w niego wierzy, nie umarł, lecz miał życie wieczne (J 3,16).

Artykuł 6

Jezus Chrystus, jednorodzony Syn Boży, przez którego wszystko powstało (J 1), za sprawą Ducha Świętego narodził się z dziewicy Marii (Mt 1,20) i stał się człowiekiem (1 Tm 2,5). Za nas został wydany poganom (Mt 27,2), umęczony (Mt 27,30) i ukrzyżowany (Mt 27,35). Umarł (Mt 27,50) i został złożony do grobu (Mt 27,60). Zgodnie z zapowiedzią Pisma trzeciego dnia zmartwychwstał w ciele (Mt 28,6) i ukazał się uczniom (Mt 28,17). Wstąpił do nieba (Łk 24,51) i zasiadł po prawicy Boga (Mk 16,17).

Artykuł 7

Jezus Chrystus raz tylko złożył siebie w ofierze, żeby ponieść grzechy wielu (Hbr 9,28), dlatego nie musi składać siebie w ofierze i cierpieć wielokrotnie (Hbr 9,25-26).

Artykuł 8

Z pomocą uczynków nakazywanych przez Prawo nikt nie może dostąpić usprawiedliwienia przed Bogiem (Rz 3,20).

Artykuł 9

Jesteśmy zbawieni z łaski przez wiarę. Zbawienie nie jest naszą zasługą, lecz darem Boga (Ef 2,8).

Artykuł 10

Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i poznali prawdę (1 Tm 2,4).

Artykuł 11

Ci, którzy uwierzyli, powinni też przyjąć chrzest przez zanurzenie w wodzie (Mk 16,16; Dz 2,38; Dz 8,36-38).

Artykuł 12

Wszyscy, którzy uwierzyli i zostali ochrzczeni, przyjmują dar Ducha (Dz 2,38), aby stanowić jedno ciało (1 Kor 12,13) - Kościół (Mt 16,18).

Artykuł 13

W każdym Duch Święty uwidacznia się dla wspólnego dobra (1 Kor 12,7). Dlatego bracia i siostry w Chrystusie są wzajemnie za siebie odpowiedzialni, dążąc do gorliwej miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych zgromadzeń (Hbr 10,25).

Artykuł 14

Bracia i siostry zgromadzają się, aby jeść chleb i pić wino, ogłaszając w ten sposób śmierć Pana, aż przyjdzie (1 Kor 11,26).

Artykuł 15

Głową każdej wspólnoty chrześcijan jest tylko Jezus Chrystus (Ef 1,22-23). Duch Święty ustanawia w każdej wspólnocie pasterzy, aby troszczyli się o Kościół Boży, odkupiony Jego własną krwią (Dz 20,28-29). Pasterzami Kościoła, których Pismo określa czasem mianem biskupów lub prezbiterów, mogą zostać mężczyźni bez zarzutu, raz tylko żonaci, mający dzieci wierzące i posłuszne, pokorni, łagodni, wolni od nałogów, uczciwi, gościnni, roztropni, święci i prawowierni (Tyt 1,5-9). Aby pasterze Kościoła nie zaniedbywali głoszenia Słowa Bożego, chrześcijanie wybierają spośród siebie mężczyzn i kobiety – diakonów i diakonisy - którzy cieszą się dobrą opinią, są pełni Ducha Świętego i mądrości, aby wykonywali zadania zlecone im przez pasterzy Kościoła (Dz 6,2-3).

Artykuł 16

Grzesznik, jeśli nie porzuci swojego grzechu mimo trzykrotnego upomnienia przez Kościół, ma być wyłączony ze wspólnoty (Mt 18,15-17; 1 Tm 1,20). Z tym, który nie głosi nauki apostoelskiej, nie utrzymujemy więzi braterskich (2 J 1,7-11).

Artykuł 17

Ponieważ źle jest człowiekowi samemu (Rdz 2,18), Bóg ustanowił małżeństwo, które jest niemożliwym do rozdzielania aż do śmierci związkiem jednego mężczyzny i jednej kobiety (Rdz 2,24). Małżeństwo ma być szanowane przez wszystkich, a łożo nieskalane (Hbr 13,4). Kto opuszcza swojego małżonka, za wyjątkiem przypadku nierządu, cudzołóży. Kto opuszczonego przez współmałżonka poślubia, cudzołóży (Łk 16,18). Mężowie powinni miłować swoje żony, a żony winny być uległe swoim mężom (Kol 3,18-19). Kazirodztwo, zoofilia i homoseksualizm są grzechem (Kpł 20,11-21; Rz 1,25-28).

Artykuł 18

Każdy powinien się podporządkować władzom, którym podlega (Rz 13,1). Należy bardziej słuchać Boga niż ludzi (Dz 5,29).

Artykuł 19

Pan Jezus Chrystus zstąpi z nieba na głos archanioła i dźwięk trąby Bożej (1 Tes 3,16). Przybycie Syna Człowieczego będzie podobne do błyskawicy, która rozbłyska na wschodzie, a jaśnieje aż po zachód (Mt 24,27) – Syn Człowieczy przyjdzie na obłokach nieba, z wielką mocą i chwałą (Mt 24,30). Wówczas wszyscy ludzie zmartwychwstaną w ciele: usprawiedliwieni do życia wiecznego, w którym nie będzie już śmierci ani bólu, ani krzyku, ani cierpienia (Ap 21,4), zaś nieusprawiedliwieni na wieczne potępienie (J 5,29), aby być wyrzuconymi na zewnątrz, w ciemności, gdzie będzie płacz i zgrzytanie zębów (Mt 22,13). Musimy czuwać, ponieważ nie wiemy, kiedy nasz Pan przyjdzie (Mt 24,42).

Artykuł 20

Mamy iść i pozyskiwać uczniów spośród wszystkich narodów, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, oraz nauczać ich wszystkiego, co przykazał Jezus Chrystus (Mt 28,19-20).

Rokitno Szlacheckie, 15 lipca 2020 r.